

Izhaja 1. dne
v mesecu in
velja za vse
leto 2 gl. 40 k.
za pol leta
1 gl. 20 kr.
Po pošti: za
vse leto 2 gl.
60 kr., za pol
leta 1 gl. 30 kr.

VERTEC.

Naročnina
naj se naprej
plačuje in
pošilja ured-
ništvu v šent-
peterskem
predmestji
hiš. št. 15 v
Ljubljani.
(Laibach).

Casopis s podobami za slovensko mladost.

Štev. 12.

V Ljubljani 1. decembra 1872.

Leto II.

Petelinov klic.

ikiriki!
Berž otroci ustanite,
Se umite in molite;
Ta, ki dolgo spi
Pač nič vreden ni,

Kikiriki!
V šolo le hodite radi
Dokler ste še čversti mladi;
Kdor rad poleži
V šolo zamudi.

Kikiriki!
Knjige berž v roko vzemite,
Marno, pridno se učite;
Mlad kdor se uči
Kruha dost dobi;

Kikiriki!
Skerbno tud' na vest pazite,
Greha nikdar ne storite,
Le kdor prav živi
Prost je vseh skerbi.

Kikiriki!

Kikiriki!

P. Gros.

Blaga hčerka.

(Konec.)

Moja prevzetnost je bila kriva, da se nisem veliko menila za svojo dobrotnico in sem le tiste posle rada imela, ki me so hvalili, vse druge pa sem čertila in psovala. Z enakim ravnanjem pa sem naredila večkrat velike razpertije med domačimi posli in grofinja me je večkrat zaradi tega morala opominjevati. Ali jaz nehvaležnica je nisem hotela ubogati. Mislila sem si, da me grofinja le zaničuje, ker sem uboga sirota brez očeta in matere. O zimskih večerih je grofinja večkrat kako pošteno veselico naredila, h katerej se je mnogo domačih in tujih gostov zbralo; tudi jaz sem morala biti nazoča. Pa ker sem se čez vse druge povzdigovala, naklonila sem si marsikatero sramoto. Grofinja me je o takej priložnosti vselej svarila in rekla: „Ljuba Roza! deklica, ki si hoče pridobiti veljavo in spoštovanje drugih ljudi, mora biti tiha in ponižna, enako vijolici v germovji. Deklica pa, ki se ljudem vsiljuje, da bi jo hvalili in slavili, zasluži pomilovanje in zaničevanje.“ — Toda vse te besede dobre grofinje bile so za mene le bob v steno. Odsihmal sem jo le še bolj sovražila.